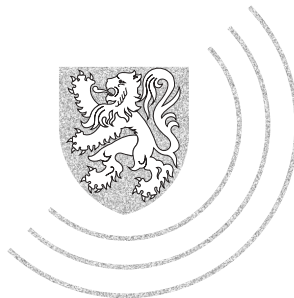

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

6 december 2001

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002

VERSLAG

**namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
uitgebracht door mevrouw Brigitte Grouwels**

(Hoofdstuk XIII – Brusselse Aangelegenheden)

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Luk Van Nieuwenhuysen.

Vaste leden :

mevrouw Sonja Becq, mevrouw Brigitte Grouwels, de heren Walter Vandenbossche, Eric Van Rompuy ;

mevrouw Dominique Guns, de heren André Moreau, Stefaan Platteau, Francis Vermeiren ;

de heren Dominiek Lootens-Stael, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen ;

de heren Marcel Logist, Leo Peeters ;

de heer Eloi Glorieux ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Plaatsvervangers :

de heren Ludwig Caluwé, Jan Laurys, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Luc Van den Brande ;

de heer André Denys, mevrouw Claudine De Schepper, de heren Freddy Feytons, Marino Keulen ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Roland Van Goethem, Karim Van Overmeire ;

de heren Rufin Grijp, Bruno Tobback ;

mevrouw Isabel Vertriest ;

de heer Sven Gatz.

Zie :

865 (2001-2002)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Verslag van het Rekenhof
- Nrs. 3 tot 10 : Amendementen
- Nr. 11 : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	4
II. Algemene bespreking	5
2.1. Algemeen	5
2.2. Rol van het Fonds ten opzichte van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) .	7
2.3. Werking	7
2.4. Budget	8
2.5. Aandachtspunten	9
III. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen	9

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand besprak het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002 op 13 en 27 november 2001.

Het ontwerp van decreet werd besproken in samenhang met het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2001. Over de behandeling van de uitgavenbegroting wordt verslag uitgebracht in *Parl. St.* VI. Parl. 2001-2002, nr. 15/7-B.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER BERT ANCIAUX, VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT, BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

De minister verklaart dat in de aanvullende regeringsverklaring van de Vlaamse regering van 9 juli 2001 een regeling getroffen werd voor de besteding van de middelen van het kijk- en luistergeld dat vanuit Brussel komt. In het kader van de afschaffing van het kijk- en luistergeld aan de hand van de invoering van het nultarief, zoals dat vanaf 2002 van kracht gaat worden, heeft de Vlaamse regering besloten dat 20 percent van het in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest geïnde kijk- en luistergeld (10,213 miljoen euro of 412 miljoen frank) ter compensatie opnieuw wordt geïnvesteerd in initiatieven ten gunste van de Brusselse Vlamingen. Het Vlaams-Brussel Fonds wordt gezien als een 'juste retour' voor wie in Brussel woont en gebruik maakt van de voorzieningen die geboden worden door de in Brussel gevestigde instellingen van de Vlaamse Gemeenschap.

Daarom wordt in het programmadecreet de oprichting van een Vlaams-Brussel Fonds als een parastatale A opgenomen. Het Vlaams-Brussel Fonds kan aangewend worden voor initiatieven die zich prioritair richten naar inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, als gebruikers van voorzieningen die beschouwd kunnen worden als behorend tot de Vlaamse Gemeenschap. Zowel de bestemming als de aard van de uitgaven wordt ruim omschreven. Voorstellen worden momenteel uitgewerkt in een nota die aan de Vlaamse regering en aan de commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand zal worden voorgelegd.

Met het oog op de oprichting van een Vlaams-Brussel Fonds via het programmadecreet, werd in de begroting voor 2002 een provisie ingeschreven. Voorlopig zal in de uitgavenbegroting in een provisioneel krediet worden voorzien van 1/10 van het totaal noodzakelijke bedrag, dat bij de begrotingscontrole zal worden verhoogd. Het Vlaams-Brussel Fonds zal gespijsd worden met het Brusselse gedeelte van het kijk- en luistergeld waarmee de Vlaamse regering zich engageerde om initiatieven voor de Vlaamse Brusselaar te ondersteunen. De beleidsbrief Brusselse Aangelegenheden schetst de contouren ervan. Momenteel worden concrete voorstellen voorbereid, die na de uitwerking en de berekening van de te voorziene middelen zullen leiden tot een verhoging van de nu ingeschreven voorziening. In elk geval zal het gaan om een mix van voorstellen die een zo breed mogelijke doorsnede van de gebruikers van de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap moeten bereiken via een systeem van financiële tegemoetkoming aan de gebruikers zelf waar mogelijk, via uitbreiding van onmiddellijk voelbare dienstverlening voor doelgroepen die niet via de voormelde tegemoetkoming bereikt kunnen worden en via investeringen en impulsen in voorzieningen waar nodig.

Tot oprichting van het Vlaams-Brussel Fonds werden een aantal bepalingen ingevoerd in het voorontwerp van programmadecreet. De Raad van State heeft hierbij een aantal juridische bedenkingen geformuleerd. Volgens de Raad van State bleek uit het voorontwerp niet of het al dan niet de bedoeling was om een instelling met rechtspersoonlijkheid onderscheiden van de Vlaamse Gemeenschap op te richten. Volgens het advies zou het Vlaams-Brussel Fonds eerder neerkomen op een begrotingsfonds van de Vlaamse Gemeenschap dat onder het gezag van de Vlaamse regering beheerd wordt door de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, zoals dat onder meer ook het geval is voor verschillende andere fondsen. De Raad van State stelde dat als de decreetgever opteert voor de oprichting van een openbare instelling met eigen rechtspersoonlijkheid, in het ontwerp van decreet dient voorzien te worden in een regeling van de samenstelling, de bevoegdheid en de werking van de op te richten instelling en het toezicht erop.

Volgens het advies van de legistieke cel van het Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement, zijn de artikelen 62 tot 67 van het ontwerp van decreet, niet in overeenstemming met artikel 61 van het ontwerp van decreet. Alhoewel op basis van artikel 61 wordt overgegaan tot de oprichting van een parastatale A, wordt volgens het advies

van de legistieke cel in de artikelen 62 tot 67, en voornamelijk dan in artikel 62, de indruk gewekt dat er een begrotingsfonds in het leven wordt geroepen.

Minister Anciaux verklaart dat de Vlaamse regering duidelijk opteert voor een instelling met eigen rechtspersoonlijkheid onderscheiden van de Vlaamse Gemeenschap.

Volgens het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 9 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot de Hervorming der Instellingen, komt het aan de decreetgever toe om bij de oprichting van organismen met rechtspersoonlijkheid de regeling te voorzien met betrekking tot de samenstelling, de bevoegdheid en de werking en het toezicht. In de voorliggende tekst evenwel werd de operationalisering (zowel de samenstelling als de werking) inderdaad overgelaten aan de Vlaamse regering en dit naar analogie met de regeling van andere fondsen, zoals het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA), het Fonds Culturele Infrastructuur en meer recent het Vlaams Zorgfonds.

De minister stelt dat alhoewel de bedenking correct is dat zowel de bestemming van de middelen alsook de oprichting en werking van het Vlaams-Brussel Fonds nogal ruim zijn omschreven, deze ruime omschrijvingen absoluut noodzakelijk zijn om nu en in de toekomst alert te kunnen reageren. Het fonds zal soepel moeten kunnen werken en op een snelle en juiste wijze moeten kunnen inspelen op een aantal noden die niet altijd zo maar zonder meer te voorzien zijn en waar bijgevolg bewegingsruimte en –vrijheid moet kunnen ingebouwd worden. De minister benadrukt dat de werking vanzelfsprekend altijd zal gebeuren in het kader van en in overeenstemming met de doelstellingen zoals in het decreet voorzien.

De opname van dit Vlaams-Brussel Fonds in de algemene uitgavenbegroting 2002 is absoluut primordiaal en een politiek signaal waarbij het engagement van de Vlaamse Gemeenschap tegenover Brussel en de Brusselaars en meer in het bijzonder de Brusselse Vlamingen duidelijk en veilig wordt gesteld. De concrete uitwerking van de tegemoetkomingen of de budgettaire inspanningen dienaangaande die noodzakelijkerwijze in 2002 doorgang moeten vinden, botsen evenwel op een aantal moeilijkheden. Op grond van de institutionele bevoegdheidsverdeling kan de Vlaamse Gemeenschap in Brussel enkel een gemeenschapsbeleid voeren via de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Gemeenschap kan niet

rechtstreeks optreden en zich dus niet direct richten tot de personen zelf, maar enkel via de gebruikers van haar instellingen. Slechts op die wijze kan er ingegrepen worden.

De omschrijving van artikel 63 van het ontwerp van decreet is niet in tegenspraak met de omschrijving van het toepassingsgebied voor decreten in de Grondwet. Ook voor de uitvoering van het Vlaams-Brussel Fonds wordt uitsluitend gewerkt via instellingen die worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap. Het onderscheid tussen het toepassingsgebied van het Vlaams-Brussel Fonds en dat van de reguliere begroting voor Brusselse Aangelegenheden ligt in de afbakening van de doelgroep. De aanvullende regeringsverklaring van 9 juli 2001 bepaalt dat het Vlaams-Brussel Fonds moet aangewend worden ten behoeve van de Vlaamse Brusselaars. Omdat de subnationaliteit in Brussel niet bestaat, werd de doelgroep in artikel 63 van het ontwerp van decreet beperkt tot personen die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wonen en die gebruik maken van voorzieningen van instellingen die beschouwd kunnen worden als behorende tot de Vlaamse Gemeenschap. Het is niet de bedoeling om deze gelden aan te wenden voor gebruikers van die instellingen alleen en tevens niet de bedoeling deze middelen aan te wenden voor alle personen die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wonen. De combinatie van beide factoren, namelijk wonen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest én gebruik maken van voorzieningen van instellingen van de Vlaamse Gemeenschap, is van belang en stelt op die wijze de Vlaamse overheid het best in staat om de specifieke doelgroep te bereiken.

De oprichting van het Vlaams-Brussel Fonds mag ook niet tot gevolg hebben dat ook talrijke niet-Brusselaars die van de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel gebruik maken, van de voordelen van het Vlaams-Brussel Fonds zouden kunnen genieten. Het onderscheid met de reguliere begroting zou vervagen en de oprichting van een Vlaams-Brussel Fonds zelfs overbodig maken. Het moet immers voor de Vlaamse Brusselaars die een band hebben met de Vlaamse Gemeenschap duidelijk zijn, dat het geld dat van hen afkomstig is, ook terug te hunnen voordele wordt aangewend.

II. ALGEMENE BESPREKING

2.1. Algemeen

De heer *Joris Van Hauthem* vraagt zich af waarom de middelen afkomstig van het in Brussel geïnde

kijk- en luistergeld niet gewoon worden geïntegreerd in de algemene begroting. Wie zal het Vlaams-Brussel Fonds beheren? Welke controle heeft het Vlaams Parlement hierop? Het Vlaams Parlement wordt eigenlijk gevraagd om een blanco cheque te tekenen.

Volgens de spreker zijn er twee alternatieven. De opbrengst van het kijk- en luistergeld wordt geïntegreerd in de reguliere begroting en ter compensatie komen er op verschillende beleidsdomeinen extra inspanningen voor de Vlaamse Brusselaars. Dit geld kan ook worden gebruikt om in te gaan op een oude vraag van de Vlaamse Brusselaars, namelijk de uitbreiding van het aantal Vlaamse welzijnsinstellingen in Brussel. Er is al vaak opgemerkt dat er maar één Vlaams bejaardentehuis is in heel Brussel. Hier is sprake van een grote nood. Ook het aantal Vlaamse ziekenhuizen is onvoldoende. Het Vlaams Blok dringt er op aan om te investeren in de zaken waar de Brusselse Vlamingen reeds lang om vragen. De heer Van Hauthem begrijpt niet waarom dit denkspoor werd verworpen.

Voor de heer *Sven Gatz* is het een interessante denkpiste dat het Vlaams-Brussel Fonds initiatieven zou kunnen ontplooiën die zich rechtstreeks richten tot individuele burgers. De oprichting van het Vlaams-Brussel Fonds biedt dan ook gunstige vooruitzichten. Een groot deel van de Vlaams-Brusselse bevolking is immers van mening dat waar in Vlaanderen heel veel mogelijk is, er in Brussel maar heel weinig kan. De spreker haalt ter staving de afschaffing van het kijk- en luistergeld in Vlaanderen aan. Eindelijk worden er ook gunstige perspectieven geboden voor de Vlaamse Brusselaar. Het is immers moeilijk om aan de burger het beleid uit te leggen. De mensen hebben geen boodschap aan een uitleg over de staatshervorming, de subnationaliteit of over de punten uit de Grondwet die niet voor herziening vatbaar werden verklaard tijdens de vorige legislatuur. De mensen willen een compensatie. De spreker gaat er dan ook van uit dat de minister met de invoering van het Vlaams-Brussel Fonds wil inspelen op de vragen en noden van de Vlaamse Brusselaars.

Minister *Bert Anciaux* stelt dat het Vlaams-Brussel Fonds een parastatale A is, die rechtstreeks onder de verantwoordelijkheid van de minister en de Vlaamse regering valt. De oprichtingsbesluiten zijn in de maak. Controle vanwege het Vlaams Parlement is mogelijk. De begroting van het Vlaams-Brussel Fonds bevat namelijk ook de nodige codes die controle vanuit het Vlaams Parlement mogelijk kunnen maken. In het Fonds en de codes zullen de indirecte tegemoetkomingen, de eigen werkingsuit-

gaven, de subsidies en de investeringen zichtbaar worden. De middelen zullen tijdens de begrotingscontrole worden toegevoegd, zodat er na de begrotingscontrole een enveloppe van meer dan 10 miljoen euro (412 miljoen frank) zal zijn. Het gaat om 20 percent van de opbrengst van het kijk- en luistergeld in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Er wordt al eens gezegd dat het Vlaams-Brussel Fonds een compensatie is. Dat is natuurlijk enigszins juist, maar moet worden genuanceerd. Het Fonds is een compensatie voor het niet afschaffen van het kijk- en luistergeld in Brussel. Als Brussel in de toekomst beslist het kijk- en luistergeld af te schaffen, gaat minister Anciaux er niet van uit dat het voor het Fonds voorziene bedrag van meer dan 10 miljoen euro (412 miljoen frank) niet meer beschikbaar is, integendeel. Het geld kan anders worden gebruikt, maar die 10 miljoen euro (412 miljoen frank) zit in de gelden die voor eeuwig en altijd zijn toegewezen onder de vorm van een dotatie. Het kijk- en luistergeld valt onder de noemer 'gemeenschapsfiscaliteit' en is een praktisch instrument. Volgens de huidige Grondwet is bij een gemeenschapsfiscaliteit geen differentiatie naar de leden van de Gemeenschap mogelijk. Deze fiscaliteit kan geen financiële gevolgen hebben in functie van de subnationaliteit. De Grondwet kan in de toekomst uiteraard worden gewijzigd.

Het enige wat men kon doen, was het volgende. Indien het een gemeenschapsfiscaliteit gebleven zou zijn, dan kon men bij wijze van spreken in Vlaanderen het kijk- en luistergeld afschaffen. Men zou dus het nultarief kunnen invoeren in het Vlaams Gewest. Indien men echter in Brussel als Vlaamse Gemeenschap die beslissing zou nemen, dan zou iedereen in Brussel 80 percent van het kijk- en luistergeld dienen te betalen. De Vlaamse Brusselaars zouden dus evenzeer 80 percent dienen te betalen, net zoals de Franstalige Brusselaars. Zo kan men dus geen gedifferentieerd beleid voeren.

Door de overheveling van het kijk- en luistergeld als gemeenschapsmaterie naar een gewestbevoegdheid, dienden de Gemeenschappen gecompenseerd te worden voor de inkomsten die ze niet meer zouden krijgen. Daarvoor is de pot gebruikt die binnen de gemeenschapsdotatie in Vlaanderen aanwezig was. Daarvan is 10 miljoen euro (412 miljoen frank) gebruikt, wat overeenstemt met 20 percent van de oude opbrengsten van het kijk- en luistergeld. Dat zit dus in de inkomsten van de Vlaamse Gemeenschap en blijft daar ook zitten. In een normale discussie zou men het volgende gezegd hebben: het is niet omdat als gewestmaterie het kijk- en luistergeld wordt afgeschaft, dat daarom enige

compensatie dient te worden gegeven aan eender wie buiten dat Gewest. De compensatie bestaat er natuurlijk in dat die 10 miljoen euro (412 miljoen frank) bij de gemeenschapsbevoegdheden terecht komt, en daar wordt de Brussel-norm gehanteerd. Wat dat betreft, zou dat perfect gekund hebben. Dan zou de bevolking in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zelf maar moeten hebben geëist dat er een afschaffing diende te gebeuren.

Persoonlijk is de minister van mening dat de afschaffing van het kijk- en luistergeld als sociaal te verantwoorden belastingvermindering inderdaad goed is, omdat hier een forfaitair gelijkmatig bedrag gevraagd wordt aan iedereen, ongeacht de inkomsten. Hij blijft dan ook voorstander van het afschaffen van deze niet echt rechtvaardige belasting, ook in Brussel.

Verder ontkent minister Anciaux dat de oprichting van het Vlaams-Brussel Fonds een blanco cheque zou betekenen. Dat is absoluut niet het geval, want alle controlemogelijkheden blijven via de begrotingsprocedures en aan de hand van het verslag van het Vlaams-Brussel Fonds zelf intact. Het beheer van het Vlaams-Brussel Fonds gebeurt door de administratie, naar analogie met het Fonds Culturele Infrastructuur.

De heer *Joris Van Hauthem* stelt bij zijn kritiek te blijven op de inrichting van het Vlaams-Brussels Fonds, met een eigen administratie waar ook nog eens werkingsmiddelen naar toe zullen moeten gaan.

Minister *Bert Anciaux* repliceert dat er niet is voorzien in een specifieke administratie. Het is de eigen administratie die het doet.

De heer *Joris Van Hauthem* werpt op dat het Vlaams-Brussel Fonds dan ook niet als een apart fonds moest worden opgericht.

2.2. Rol van het Fonds ten opzichte van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC)

De heer *Walter Vandenbossche* beweert dat de Vlaamse regering door de oprichting van het Vlaams-Brussel Fonds in het vaarwater van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) komt. De oprichting van het Vlaams-Brussel Fonds betekent dat de Vlaamse regering opteert voor een rechtstreekse werking op het terrein, waarbij wordt voorbijgegaan aan de rol en de bevoegdheid van de VGC. Onlangs werd het Lambermontakkoord afgesloten. In de toekomst wordt de rol van de

VGC en de democratische structuur verstevigd en uitgebouwd. Men kan dan toch niet opteren voor een zogenaamde 'parastatalisering' ? Betekent de oprichting van het Vlaams-Brussel Fonds niet een de facto uitschakeling van de VGC ? Is er geen sprake van een contradictio in terminis tussen het Vlaams-Brussel Fonds en het Lambermontakkoord ?

Minister *Anciaux* stelt dat het een voordeel van het Vlaams-Brussel Fonds is dat de niet-gebruikte middelen op het einde van het jaar in het Fonds blijven. Op die manier is een spreiding van de uitgaven mogelijk. De uiteindelijke bedoeling is immers een rechtstreeks beleid te voeren. Daarom is er dus niet voor gekozen deze middelen toe te voegen aan de dotatie van de VGC of om ze als dotatie te geven aan een VZW die al dan niet in oprichting is.

2.3. Werking

De heer *Walter Vandenbossche* wenst te vernemen hoe men de concrete werking van het Vlaams-Brussel Fonds ziet. Zal er door het Vlaams-Brussel Fonds worden samengewerkt met de instellingen die zich conform de Grondwet erkennen tot een van de Gemeenschappen en/of met de schepencolleges en de Vlaamse schepenen ? Wat zijn de intenties inzake het Vlaams-Brussel Fonds ? De spreker is ongerust dat het Vlaams-Brussel Fonds met de schepencolleges zou willen werken. In de schepencolleges wordt beslist bij meerderheid. Indien er zou worden samengewerkt met de Brusselse schepencolleges, hoe zullen dan bepaalde financiële engagements afdwingbaar worden gemaakt ? Hoe zullen de zaken worden aangepakt als er wordt samengewerkt met instellingen die behoren tot de Vlaamse Gemeenschap ? Zal dan hetzelfde gebeuren als bij het organiseren van het gratis openbaar vervoer ? Er werd toen een groot debat gevoerd over de anderstaligen die gebruikmaken van de diensten. Indien er initiatieven inzake het onderwijs zouden worden genomen, wat gebeurt er dan met de Franstaligen die naar Nederlandstalige scholen gaan ? Daarover moet duidelijkheid komen, ook in het kader van de Brussel-norm.

Ook de heer *Joris Van Hauthem* uit zijn twijfels over de rol van het Vlaams-Brussel Fonds. Het is voor het lid onduidelijk wat de precieze rol en inhoud van het Vlaams-Brussel Fonds is. De invulling ervan blijft immers zeer vaag. Zoals bekend, wordt in Brussel het Vlaams kijk- en luistergeld niet afgeschaft, omdat het een gewestbelasting is. Blijkbaar zal de opbrengst ervan in het Vlaams-Brussel Fonds belanden. Uit het ontwerp van decreet en de

beleidsbrief Brusselse Aangelegenheden kan weinig worden opgemaakt over de taak van dit Vlaams-Brussel Fonds. In de beleidsbrief treft men alleen de volgende bijzonder vage en ruime omschrijving dat 'het Vlaams-Brussel Fonds kan worden aangewend voor initiatieven die zich primair richten tot inwoners van het Brussels Gewest als gebruikers van voorzieningen die kunnen worden beschouwd als behorend tot de Vlaamse Gemeenschap'.

De heer *Sven Gatz* wenst te weten wanneer de eerste concrete maatregelen van het Vlaams-Brussel Fonds kunnen worden verwacht.

De heer *Stefaan Platteau* is tevreden dat aan de problematiek van de afschaffing van het kijk- en luistergeld in Vlaanderen een oplossing wordt gegeven aan de Vlaamse Brusselaar via de oprichting van het Vlaams-Brussel Fonds. De spreker had van de minister graag wat meer vernomen over de technische achtergrond van de middelen.

2.4. Budget

De heer *Walter Vandenbossche* vraagt of het bedrag van 10 miljoen euro (412 miljoen frank), uitsluitend de 20 percent opbrengst is of dat het de toepassing is van de 300.000-norm op de totale opbrengst van het kijk- en luistergeld in Vlaanderen? Wat is het verschil tussen beide bedragen?

Minister *Anciaux* antwoordt dat de voorziene 10 miljoen euro (412 miljoen frank) de 20 percent opbrengst is van het kijk- en luistergeld binnen Brussel. Die opbrengst is overgeheveld naar de Gemeenschappen, omdat het een gemeenschapsfiscale was. Dat zit in de algemene inkomsten van de Vlaamse Gemeenschap. De toepassing van de 300.000-norm heeft te maken met alle gewone uitgaven van de Vlaamse Gemeenschap. Volgens de toepassing van de 300.000-norm diende er niets naar Brussel te gaan, of misschien gewoon 5 percent van die 10 miljoen euro (412 miljoen frank).

De heer *Walter Vandenbossche* betwist deze redenering. Een andere zienswijze behoorde volgens het lid ook tot de mogelijkheden. De totale opbrengst voor Vlaanderen is zoveel miljard frank. Daarop wordt dan de 300.000-norm toegepast, ongeacht de 10 miljoen euro (412 miljoen frank) van de 20/80-verdeling in Brussel van het kijk- en luistergeld. Aangezien men het niet kan ristorneren door de afschaffing van het kijk- en luistergeld in Vlaanderen, had men het ook in het Vlaams-Brussel Fonds kunnen steken.

Minister *Anciaux* stelt dat deze redenering niet helemaal correct is. Als de berekening op deze wijze was toegepast, zou men tot een lager bedrag zijn gekomen.

De heer *Rufin Grijp* leidt uit de beleidsbrief af dat deze inspanningen van Vlaanderen voor Brussel recurrent zouden zijn. In Brussel woedt er nu een discussie tussen de klassieken en de modernen. De enen beweren dat dit vanuit Vlaanderen voor Brussel een recurrente besteding zal zijn. De anderen stellen dan weer dat het niet recurrent is en dat er dus op kan worden teruggekomen. Beschouwt minister *Anciaux* de inbreng van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel als recurrent of niet? Als een besteding niet recurrent is, kan die morgen worden afgeschaft. Als ze wel recurrent is, kan het geld worden aangewend voor lopende uitgaven.

Minister *Anciaux* antwoordt dat de Vlaamse regering op dat moment moet nadenken over de wil om rechtstreeks te blijven investeren in Brussel. De minister zal daar in ieder geval voor pleiten. Maar die beslissing zal niet eeuwig geldig blijven. De besteding van die middelen moet zoveel mogelijk rechtstreeks de gebruikers ten goede komen. Gebruikers van Vlaamse instellingen krijgen zo het gevoel dat de vermindering van het kijk- en luistergeld hen ten goede komt.

Indien Brussel het kijk- en luistergeld zou afschaffen, moet de Vlaamse regering in alle openheid samen met het Vlaams Parlement een beslissing nemen over die 10 miljoen euro (412 miljoen frank), zoals nu ook op voorstel van minister *Anciaux* beslist is om dat bedrag specifiek aan te wenden voor rechtstreekse initiatieven voor Vlamingen in Brussel. Bij een eventuele afschaffing van het kijk- en luistergeld in Brussel, zal de Vlaamse regering op dat moment moeten beslissen of het Fonds dan al dan niet blijft bestaan. De mogelijkheid bestaat in ieder geval.

Er wordt in ieder geval geopteerd voor maatregelen waarvan zoveel mogelijk individuen kunnen genieten. De Vlaamse Gemeenschap kan zich niet rechtstreeks richten tot Vlamingen omdat ze haar beleid in Brussel uitoefent via haar Gemeenschapsinstellingen. Er zijn nogal wat instellingen in Brussel waarvan de gebruikers behoren tot de Vlaamse Gemeenschap. Het Vlaams-Brussel Fonds kan een aantal zaken doen voor gebruikers van instellingen. Mensen met een anderstalige identiteitskaart die gebruiker zijn van Nederlandstalige instellingen, kan men niet uitsluiten. De minister is dat ook niet van plan.

De minister stelt dat als men werkt met gebruikers van Nederlandstalig onderwijs, dit inhoudt dat de niet-Nederlandstalige gebruikers of anderstalige ouders met kinderen in het Nederlandstalig onderwijs, daar ook gebruik kunnen van maken.

2.5. Aandachtspunten

De heer *Walter Vandenbossche* vraagt de minister in de middelen van het Vlaams-Brussel Fonds aandacht te besteden aan de sociale en welzijnssector. Er is het uitbouwen en versterken van de verzorgingssector in Brussel. De derde leeftijd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is maar zeer arm-tierig bedeed. Daarvoor moet meer budgettaire ruimte komen.

In het kader van het Vlaams-Brussel Fonds pleit de spreker voor een Brusselpremie, om zodoende meer personeel aan te (kunnen) trekken in de sectoren van het Vlaams-Brusselse netwerk waar een personeelstekort de dienstverlening aan de bevolking in het gedrang dreigt te brengen. Verder wordt gepleit voor taalstimuleringsinitiatieven. Het blijft een permanente uitdaging om anderstaligen zo te begeleiden in het Nederlandstalig onderwijs dat ze in staat zijn de eindtermen te behalen, terwijl tegelijk de kwaliteit voor kinderen uit Nederlandstalige gezinnen wordt verzekerd. Persoonlijk vindt de heer Vandenbossche ook dat via het Vlaams-Brussel Fonds aandacht moet worden besteed aan het gebruik van het Nederlands in de handelszaken. Op dat vlak dringt zich opnieuw enige weerbaarheid op. Zo zou er bijvoorbeeld sprake kunnen zijn van een keurmerk 'Hier spreekt men meerdere talen'. Ook zouden bedrijven die weigeren het Nederlands te gebruiken in hun communicatie met hun klanten, kunnen worden aangesproken. Dit alles moet leiden tot meer twee- en meertaligheid in de hoofdstad van dit land en van Europa.

De heer *Sven Gatz* is gewonnen voor initiatieven zoals cheques of kortingen voor de burger. De heer *Rufin Grijp* vraagt zich af of waardebons of cheques ook zouden gelden voor Nederlandstaligen uit Vlaanderen die hun kinderen in Brussel naar het Nederlandstalig onderwijs sturen ?

Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat hij in de beleidsbrief Brusselse Aangelegenheden en in de decretale bepalingen heel sterk heeft aangedrongen op de omschrijving 'gebruikers van Nederlandstalige instellingen', die bijgevolg behoren tot de Vlaamse Gemeenschap. Deze omschrijving is be-

perkt tot inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Anders is er een ongelijkheid.

Een andere mogelijke maatregel is de creatie van meer dienstverlening, bijvoorbeeld de dienstverlening voor ouderen of de uitbouw van voorzieningen die het comfort van het wonen en leven in Brussel bevorderen. Men kan overwegen het Vlaams-Brussel Fonds in te schakelen om het NT2-project uit te bouwen. Er zijn nog vele andere voorstellen. Op het gepaste moment zal minister Anciaux zijn voorstel voorleggen aan de Vlaamse regering.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN

HOOFDSTUK XIII

Brusselse Aangelegenheden

AFDELING I

Euro

Artikelen 58 tot 60

De artikelen 58, 59 en 60 worden zonder verdere opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 6 onthoudingen.

AFDELING II

Vlaams-Brussel Fonds

Artikel 61 en 62

De artikelen 61 en 62 worden zonder verdere opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 3 onthoudingen.

Artikel 63

Amendement nr. 1, voorgesteld door de heren Etienne Van Vaerenbergh, André Moreau, Eloi Glorieux en Marcel Logist, strekt ertoe artikel 63

van het ontwerp van decreet te vervangen, om de doelgroep van het Fonds te verduidelijken. In de oorspronkelijke tekst van artikel 63 wordt in de omschrijving van de doelgroep de omschrijving 'gebruikers van voorzieningen' gebruikt. De term voorzieningen alludeert voornamelijk naar de welzijnssector. De Grondwet maakt voor het toepassingsgebied van decreten enkel een onderscheid tussen instellingen die wegens hun activiteiten respectievelijk hun organisatie behoren tot een van de Gemeenschappen. Bijgevolg wordt voorgesteld in het nieuwe artikel te verwijzen naar de gebruikers van 'instellingen die wegens hun activiteiten of hun organisatie beschouwd worden als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap'.

Minister Bert Anciaux is het volledig eens met de door het technisch amendement voorgestelde verbetering van de omschrijving van de doelgroep. Een duidelijkere verwijzing naar de in de Grondwet gebruikte terminologie zal een mogelijke begripsverwarring vermijden.

Amendement nr. 1 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 6 onthoudingen.

Artikelen 64 tot 66

De artikelen 64, 65 en 66 worden aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 3 onthoudingen.

Artikel 67

Amendement nr. 2 van de heren Etienne Van Vaeerenbergh, André Moreau, Eloi Glorieux en Marcel Logist, strekt ertoe in artikel 67 van het ontwerp van decreet een exacte termijn in te voeren binnen dewelke het verslag aan het Vlaams Parlement wordt meegedeeld.

De invoering van de termijn van 30 juni is volgens de minister haalbaar en draagt zijn goedkeuring weg. Het besluit van de Vlaamse regering van 21 mei 1997 betreffende een geïntegreerde economische boekhouding en budgettaire rapportering voor de Vlaamse openbare instellingen biedt absoluut de nodige garantie om de overheid in staat te stellen te voldoen aan de verplichting opgelegd in artikel 67 van het ontwerp van decreet.

Het amendement nr. 2 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 6 onthoudingen.

Het gewijzigde artikel 67 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 6 onthoudingen.

Het hoofdstuk XIII wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 3 onthoudingen.

De verslaggever,

Brigitte
GROUWELS

De voorzitter,

Luk
VAN NIEUWENHUYSEN